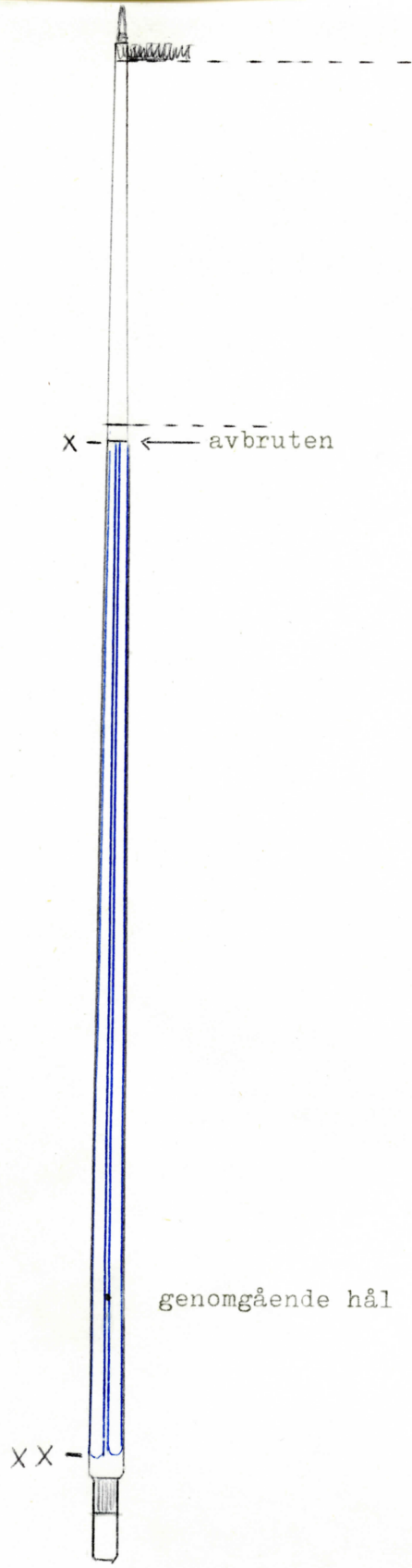

ST nr 6:410

danskt ryttarstandar.

- 1) duk, inre sidan, nedtill inskrift:"FO...", i övre stångsidehörnet Dannebrog; höjd- och breddmått tagna uppifrån resp. från stångsidan (fransen ej medräknad): 0,108 (korsarmens övre begränsning) - 0,157 (korsarmens nedre begränsning) - 0,265 (Dannebrogens nedre begränsning) - 0,517 m x 0,144 (korsarmens stångsidebegränsning) - 0,193 (korsarmens flygsidebegränsning) - 0,303 (Dannebrogens begränsning) - 0,58m (max.bev.). I breddmättet ingår c. 0,095 m i lindningen runt stängen; av vit och karminröd europeisk sidendamast i enkelt lager (karminröda damastmönstret samma som 6:399, 6:414,1, 6:414,2; vita damastmönstret samma som 6:369 (daterat 1657), 6:314,1, 6:314,2), samt vit silverbrokad; teknik är intarsia, applikation och frans; kantfäll vikt åt yttre sidan.
- intarsia, Dannebrogen, påsydd dukens inre sida.
- applikation, på korsets vita sidendamast, är på dukens båda sidor applicerat vit silverbrokad (se foto). Av de applicerade bokstäverna återstår "F", bestående av silvertrådar nedsydda med läggsöm, och kantad med vit silkessnodd (se foto), bokstaven "O" återstår endast som avtryck av applikationen. Dannebrogen och dess kors, har varit konturerade med 0,012 m bred guldspets, som endast är bevarad kring horisontala korsarmen och nedtill, 0,06, 0,06 resp. 0,09 m längd (se foto). Metallen i spetsen består av silverblandat guld, vilket förklarar att spetsens ytterkanter svartnat.
- frans, 0,022 m bred frans av ursprungligen vitt ? silke och silvertrådar, upptill bevarad 0,18 m (varav 0,09 m lindat runt stängen (se foto). tillstånd 1983, av duken är omkring hälften bevarad - partiet som vetter uppåt och mot stångsidan, sekundära grova lagningar med grov tråd, guldspetsen endast bevarad på yttre sidan under lindningen.
- 2) fästning, duken lindad något mer än ett varv runt stängen (yttre sidan vetter mot stängen), och fästad därvid med en rad mässingstännlikor 10 st. (varav 6 med lösa huvuden). Tännlikorna är ärgade. Under huvudena är placerade små "kuddar" av papper. Papperet har givit skador på duken.
- 3) stång, standarstång, trind genomskärning med 5 kannelyrer utskurna, mått tagna uppifrån: 0,057 (partiet för spetsens holk) - 0,625 (kannelyrernas övre begränsning) - 2,105 (kannelyrernas nedre begränsning) - 2,13 (greppets övre begränsning) - 2,25 m; diam. upp- och nedtill: 0,023 - 0,0505 (ovan greppet) - 0,0366 m (greppet); stängen förstärkt med 5 tjocka, längsgående järnskenor, formade konkavt efter kannelyrerna, 1,475 m långa, fästade med 25 + 25 + 25 + 27 + 26 nitade järnspikar; 1,866 m uppifrån genomgående hål, för fästning av nu försvunnen bäranordning; omedelbart ovan greppet 10 små spikhål runt stängen (troligen brukade vid kanneleringens upplinjering); 0,626 m uppifrån avbruten; rödmålad med vitmålade järnskenor, 0,053 m av greppets övre del, har spår av svart färg; av furu; upptill ursprunglig konformig avslutning, nedtill snett avbruten över greppet och snett avtagen; Stängen ovanligt tung. Obs! vid undersökningen 1983, sammanfördes stängens båda partier.
- 4) spets, saknas. Den konformiga kärnan för spetsholken, 0,057 m, är 0,04 m från topp försedd med skåra, som upptill avgränsar ett 0,011 m brett, svårtat band. 0,023 m från topp, grov, sekundär spik.
- 5) märkning, på stängen fastbunden vaxduksetikett med påskrift:"13 m"; 1,795 - 1,889 m uppifrån fragment av pappersetikett; direkt på stängen skrivet med tusch:"ST 6:410".

genomgående hål

skala 1:10

X här börjar järnskenorna
XX " slutar "

XX